Najvyšší súd
Slovenskej republiky

1 Sž 33/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
30 -05- 2007
Podacie číslo: 2429 Číslo spisu:
Prílohy/listy: Vybavuje: PK

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 30.5.2007
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 14.6.2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci navrhovateľa : **MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o.**, Blatné 334, zastúpenej advokátkou Mgr. Zuzanou Zlámalovou, Advokátska kancelária so sídlom Trnavská 11, Bratislava, proti odporcovi : **Rada pre vysielane a retransmisiu, Bratislava**, Nám. SNP č.12,o odvolaní proti rozhodnutiu odporkyne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie č. RP/317/2006 zo dňa 23.05.2006, **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľ je **povinný** zaplatiť súdny poplatok 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa rozhodnutím uvedenými vo výroku tohto rozsudku navrhovateľovi uložila sankciu - pokutu vo výške 100.000,-Sk za porušenie povinnosti ustanovenej v § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.") tým, že dňa 14.1.2006 o cca 17.20 hod. odvysielal upútavkový blok počas programu *Policajt zo škôlky.*

Vo včas podanom odvolaní navrhovateľ namietal, že neporušil ustanovenie § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Napriek tomu, že odvysielal upútavkový blok súčasne so záverečnými titulkami využil spôsob tzv. delenej obrazovky, ktorá umožňuje odvysielať upútavkové bloky, ktoré sú jasne oddelené a rozoznateľné

od ostatných častí programovej služby. Jeho cieľom nebolo negatívne ovplyvniť umelecký dojem z odvysielaného Programu u divákov, ale v medziach zákona upozorniť divákov na ďalšiu programovú ponuku.

Namietal, že odvysielaním upútavkového bloku počas záverečných titulkov k Programu nebola narušená celistvosť, hodnota, ani celkový charakter Programu, nakoľko upútavkový blok počas záverečných titulkov bol zaradený až po odznení úvodu záverečných titulkov, ktoré obsahovali podstatné informácie. Ak aj boli záverečné titulky na delenej obrazovke v niektorej časti čiastočne nečitateľné, nebolo to spôsobené použitím tejto delenej obrazovky, ale tým, že sú tieto titulky nečitateľné aj v prípade, ak by sa delená obrazovka nepoužila, teda sú čiastočne nečitateľné už v samotnom filmovom titule.

Rozhodnutiu vytýkal, že v časti týkajúcej sa výšky uloženej sankcie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu zaujal stanovisko k vzneseným námietkam, tieto označil za nedôvodné a napadnuté rozhodnutie navrhol potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ 0SP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu pripojeného spisu vyplýva, že dňa 14.1.2006 o cca 17.20 hod. navrhovateľ odvysielal upútavkový blok počas programu *Policajt zo škôlky,* tak, že odvysielal upútavkový blok súčasne so záverečnými titulkami pričom využil spôsob tzv. delenej obrazovky.

Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. reklama a telenákup sa zaraďujú do vysielania medzi jednotlivé programy.

Podľa § 35 ods. 6 cit. zákona vysielateľ s licenciou môže zaradiť reklamné šoty a telenákupné šoty aj počas vysielania programov, ak sa tým nenaruší celistvosť, hodnota a charakter programu vrátane jeho prirodzených vnútorných prestávok pri dodržaní práv nositeľov práv a za podmienok ustanovených v odsekoch 3 až 5. Vysielateľ televíznej programovej služby na základe zákona nesmie zaraďovať reklamu ani telenákup počas vysielania programov.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že v danom prípade odvysielal upútavkový blok súčasne so záverečnými titulkami programu využitím tzv. delenej obrazovky, ktorá poskytuje možnosť odvysielať upútavkové bloky oddelené a rozoznateľné od iných častí programovej služby, čo je v súlade s ust. § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., odporca toto tvrdenie nespochybnil, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že k uloženie sankcie došlo za porušenie § 35 ods. 1 cit. zákona z dôvodu odvysielania upútavkového bloku počas programu *Policajt zo* škôlky bez splnenia podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 35 ods. 6 prvá veta cit. zákona (predstavujúceho výnimku z dodržiavania ust. 35 ods. 1).

Na základe odporcom vykonaného dokazovania (Správa č. 9/2006/TV o monitorovaní Televízie Markíza z 23.1.2006) sa v správnom konaní preukázalo, že súčasne s vysielaním predmetného upútavkového bloku bežali v rámci programu *Policajt zo škôlky* záverečné titulky. Vzhľadom na to, že program bol vysielaný iba približne na tretine obrazovky, pričom upútavky boli vysielané súbežne na ostatnej časti, boli tieto titulky veľmi ťažko čitateľné resp. nečitateľné (v závislosti od množstva písmen v riadku). Zvuková zložka programu *Policajt zo škôlky* bola úplne prekrytá zvukovou zložkou upútavkového bloku, resp. vypnutá.

Uvedená skutočnosť podľa názoru súdu v dostatočnej miere odôvodňuje záver, že za daných okolností nebola vo vnímateľnej kvalite zachovaná ani obrazová a ani zvuková zložka programu a takýmto konaním nepochybne došlo k narušeniu celistvosti, hodnoty a charakteru Programu, čo odporca dôvodne posúdil ako porušenie povinností vyplývajúcich z ust. § 35 ods. I v spojení s § 35 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z..

Námietky navrhovateľa popierajúce, že by odvysielaním upútavkového bloku počas záverečných titulkov k Programu bola narušená celistvosť, hodnota, resp. celkový charakter Programu, keďže upútavkový blok počas záverečných titulkov bol zaradený až po odznení úvodu záverečných titulkov, ktoré obsahovali podstatné informácie ako aj, že nečitateľnosť niektorých záverečných titulkov na delenej obrazovke nebola spôsobená jej použitím, ale tieto boli čiastočne nečitateľné už v samotnom filmovom titule, súd považoval za irelevantné s poukazom na to, že záverečné titulky sú súčasťou programu ako celku a navrhovateľovi neprislúcha selektovať ich na „podstatné" resp. „nepodstatné", pričom zaradenie upútavkového bloku na približne dve tretiny obrazovky sa záverečné titulky stali nečitateľnými ako celok, čo nepochybne znemožnilo vnímať záver programu *Policajt zo škôlky.*

Vysielateľovi možno za porušenie podmienok vysielania reklamy a telenákupu podľa § 67 ods. 5 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. uložiť pokutu vo výške od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ bol už na porušenie § 35 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. upozornený právoplatným rozhodnutím č. RL/602/2005 zo dňa 27.09.2005, odporca (ako z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva) s dôrazom na preventívny účel v súlade s ustanovením. § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. uložil sankciu vo výške na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia, pričom vzal do úvahy závažnosť veci, spôsob, trvanie a následky porušenia povinnosti, mieru zavinenia s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a získané bezdôvodné obohatenie.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ustálenie výšky pokuty v rámci zákonom určeného rozpätia, či sadzby je zásadne otázkou správneho uváženia a súd podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia), preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Stručné odôvodnenie v tejto časti súd vzhľadom na jednoznačne preukázaný skutkový stav veci ako aj uloženie sankcie na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia nepovažoval v danom

prípade za okolnosť spôsobujúcu nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, preto na námietku navrhovateľa v tomto smere neprihliadol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. odporca uviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom pri jeho rozhodovaní, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadrením k podkladom rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 2 a § 250k ods. l OSP, v zmysle ktorého možno náhradu trov konania priznať len navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň z časti úspech.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1, písm. e/ zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu. Táto povinnosť bude považovaná za splnenú, ak navrhovateľ na pripojenú výzvu nalepí kolkové známky v predpísanej výške.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c veta tretia OSP).

V Bratislave dňa 19. decembra 2006

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky -10- BRATISLAVA

JUDr. Igor Belko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Kráľová